

Lag om ändring i ellagen (1997:857);

utfärdad den 10 december 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om ellagen (1997:857)
dels att 2 kap. 10 och 18 §§, 3 kap. 3 §, 4 kap. 2, 3, 9 och 11 §§, 8 kap. 4 §
samt 13 kap. 5 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser, 12 kap. 7–13 §§, samt
närmast före 12 kap. 7 § en ny rubrik av följande lydelse.

2 kap.

10 § Nätkoncession får beviljas endast den som från allmän synpunkt är lämplig att utöva nätverksamhet. Nätkoncession för område får beviljas endast den som dessutom är lämplig att bedriva nätverksamhet inom det begärda området.

Nätkoncession för en utlandsförbindelse får beviljas och innehas av endast den som innehar nätkoncession för stamnätet eller största delen därav eller en juridisk person där denne har ett bestämmande inflytande. Nätkoncession får dock beviljas även andra om ledningen är av mindre betydelse för det samlade överföringsnätet till utlandet.

18 § En nätkoncession skall återkallas helt eller delvis,

1. om en ledning eller ett ledningsnät inte längre behövs för en säker elförsörjning,
2. om koncessionshavaren i väsentlig mån inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt villkor i nätkoncessionen, eller
3. om koncessionshavaren inte längre uppfyller villkoren enligt 10 § andra stycket första meningen för att inneha nätkoncessionen.

Frågor om återkallelse av nätkoncession prövas av nätmyndigheten. Avser nätkoncessionen en utlandsförbindelse, prövas dock frågan om återkallelse av regeringen.

¹ Prop. 1997/98:159, bet. 1998/99:NU4, rskr. 1998/99:53.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (EGT nr L 27, 30.1.1997, s. 20, Celex 396L0092).

3 kap.

3 § Vid redovisning av nätverksamhet som grundas på nätkoncession för område skall varje område redovisas för sig, om inte nätmyndigheten på koncessionshavarens begäran beviljar undantag. Sådant undantag skall beviljas, om de berörda områdena ligger geografiskt nära varandra och sammantagna utgör en för nätverksamhet lämplig enhet.

Ett beviljat undantag är för sin giltighet beroende av att en enhetlig nättariff tillämpas för samtliga områden, som omfattas av undantaget, senast tre år efter nätmyndighetens beslut.

När koncessionstiden för något av de områden som omfattas av undantaget löper ut, skall nätmyndigheten pröva om undantaget skall bestå.

Nätkoncession för område skall redovisas skilt från nätkoncession för linje. Regeringen får föreskriva undantag beträffande ledningar som omfattas av nätkoncession för linje och som organisatoriskt och tekniskt ingår i ett nät som omfattas av nätkoncession för område.

4 kap.

2 § Nättariffer för överföring av el skall utformas så, att betald anslutningsavgift ger rätt att använda det elektriska nätet inom landet, med undantag för utlandsförbindelserna.

Regeringen får föreskriva att betald anslutningsavgift ger rätt att använda även utlandsförbindelserna till ett eller flera länder. En sådan föreskrift får också avse utlandsförbindelserna till en del av ett land.

Föreskrifter enligt andra stycket får meddelas i fråga om ett land eller del av ett land vars elmarknad kan anses utgöra en gemensam marknad med den svenska elmarknaden.

Avtal som avser tillträde till en utlandsförbindelse och som har ingåtts innan regeringen meddelar föreskrifter enligt andra stycket skall fortfarande gälla.

3 § Nättariffer för område, utom engångsavgift för anslutning, får inte utformas med hänsyn till var inom området en anslutning är belägen.

Om ett eller flera områden slås samman helt eller delvis skall en enhetlig nättariff för det nya området börja tillämpas senast tre år efter sammanslagningen.

9 § Vid skälighetsbedömningen av nättariffen för en ledning med en spänning om 220 kilovolt eller däröver (stamledning) skall alla kostnader för nätkoncessionshavarens samtliga ledningar i landet med undantag för utlandsförbindelserna bedömas samlat. Tariffen får dock utformas med hänsyn till var på nätkoncessionshavarens ledningsnät en anslutningspunkt är belägen.

Om nätkoncessionshavaren har systemansvaret för el enligt 8 kap. 1 § första stycket skall de kostnader som följer av detta ansvar och som inte kan hänföras till en viss kund eller kundkategori anses utgöra en kostnad i nätverksamheten.

Om en sådan föreskrift som avses i 2 § andra stycket har meddelats skall nätkoncessionshavarens kostnader för de utlandsförbindelser som berörs av

föreskriften bedömas samlat med kostnaderna för nätkoncessionshavarens samtliga ledningar i landet.

11 § Den som har nätkoncession skall på begäran utan dröjsmål lämna skriftlig uppgift om sin nättariff. Uppgiften skall innehålla en upplysning om möjligheten att hos nätmyndigheten begära prövning enligt sista stycket.

Vid begäran om ny anslutning skall uppgifter enligt första stycket lämnas inom skälig tid.

Den som har nätkoncession skall offentliggöra sin nättariff till den del den avser avgifter och övriga villkor för överföring av el.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, nätmyndigheten får meddela närmare föreskrifter om offentliggörande av nättariff enligt tredje stycket.

Twister om nätkoncessionshavarens skyldigheter enligt första och andra styckena prövas av nätmyndigheten.

8 kap.

4 § En elanvändare är skyldig att se till att det finns någon som har åtagit sig det ekonomiska ansvaret för att det nationella elsystemet tillförs lika mycket el som tas ut i elanvändarens uttagpunkt (balansansvar). Ett sådant åtagande skall göras genom ett avtal med den myndighet som enligt 1 § skall ha systemansvaret för el.

En elanvändare som är ansluten till en ledning eller ett ledningsnät skall hålla innehavaren av nätkoncession underrättad om vem som har åtagit sig balansansvaret i hans uttagpunkt. Ett övertagande av balansansvaret i en uttagpunkt skall börja gälla den dag som elanvändaren anger i sin underrättelse om övertagandet, dock tidigast en månad efter det att innehavaren av nätkoncession har mottagit underrättelsen.

Den myndighet som enligt 1 § har systemansvaret för el får, om det finns särskilda skäl, i det enskilda fallet medge att övertagande av balansansvaret i en uttagpunkt skall börja gälla tidigare än vad som följer av andra stycket.

Första och andra styckena gäller inte de elanvändare som köper sin el från innehavaren av leveranskoncession enligt 5 kap.

12 kap.

Förseningsavgift

7 § Om ett företag som bedriver nätverksamhet inte ger in bestyrkt kopia av sådan årsrapport samt sådant revisorsintyg som anges i förordningen (1995:1145) om redovisning av nätverksamhet, skall företaget betala förseningsavgift till staten enligt 8 §.

Beslut om förseningsavgift fattas av nätmyndigheten.

8 § Ett företag som bedriver nätverksamhet skall betala en förseningsavgift om de handlingar som anges i 7 § inte har kommit in till nätmyndigheten inom sju månader från räkenskapsårets utgång. Om företaget har beslutat om fortsatt bolagsstämma enligt 9 kap. 9 § andra stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller om fortsatt föreningsstämma enligt 7 kap. 4 § tredje

stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, skall dock företaget betala förseningsavgift först om handlingarna inte har kommit in inom nio månader från räkenskapsårets utgång. Avgiften skall uppgå till 10 000 kr.

Om de handlingar som anges i 7 § inte har kommit in inom två månader från det att underrättelse avsändes till företaget om ett beslut om förseningsavgift enligt första stycket, skall företaget betala en ny förseningsavgift. Den nya avgiften skall uppgå till 10 000 kr.

Om de handlingar som anges i 7 § inte har kommit in inom två månader från det att underrättelse avsändes till företaget om ett beslut om förseningsavgift enligt andra stycket, skall företaget betala en ny förseningsavgift. Den nya avgiften skall uppgå till 20 000 kr.

9 § Om registrering har skett av ett beslut om att företaget försatts i konkurs eller trätt i likvidation, får beslut om förseningsavgift inte meddelas.

10 § Har företaget inom föreskriven tid gett in de handlingar som anges i 7 § men har handlingarna någon brist som lätt kan avhjälpas, får nätmyndigheten meddela beslut om förseningsavgift endast om företaget har underrättats om bristen och fått tillfälle att avhjälpa den men inte gjort det inom den tid som angetts i underrättelsen. En sådan underrättelse får sändas med posten till den postadress som företaget senast har anmält hos nätmyndigheten.

11 § En förseningsavgift skall efterges, om underlåtenheten att ge in handlingen framstår som ursäktlig med hänsyn till omständigheter som företaget inte har kunnat råda över. Avgiften skall också efterges om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den.

Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om något yrkande om detta inte har framställts, om det föranleds av vad som har förekommit i ärendet.

12 § Om en förseningsavgift inte har betalats efter betalningsupplmaning, skall avgiften lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

13 § Ett beslut om förseningsavgift får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

Om ett företag har rätt att få tillbaka betalad förseningsavgift på grund av en domstols beslut, skall ränta betalas på den återbetalade förseningsavgiften från och med månaden efter den då förseningsavgiften betalades in till och med den månad då återbetalning görs. I fråga om räntans storlek tillämpas 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483).

5 §³ Beslut av nätmyndigheten enligt 2 kap. 18–20 §§, 3 kap. 3 §, 6–8 §§, 11, 12, 14 och 15 §§, 4 kap. 6, 7 och 10 §§, 5 kap. 7, 10 och 11 §§ samt 12 kap. 8 och 11 §§, beslut av en tillsynsmyndighet enligt 12 kap. 2–4 §§ samt beslut av den systemansvariga myndigheten om ersättning till den som enligt 8 kap. 2 § beordrats öka eller minska produktionen av el får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Regeringen får meddela föreskrifter om överklagande av andra beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Om någon annan än den som innehar nätkoncession för stamnätet eller största delen av det har beviljats nätkoncession för en utlandsförbindelse före den 1 januari 1998 gäller följande.

a. På en sådan nätkoncession tillämpas 2 kap. 10 § andra stycket i dess äldre lydelse.

b. På en sådan nätkoncession tillämpas 2 kap. 18 § första stycket i dess äldre lydelse.

3. Om nätmyndigheten före ikraftträdandet av denna lag har beviljat ett undantag enligt 3 kap. 3 § första stycket skall 3 kap. 3 § andra stycket i sin äldre lydelse tillämpas på de berörda koncessionsområdena.

4. Om ett eller flera koncessionsområden har slagits samman helt eller delvis före ikraftträdandet av denna lag skall 4 kap. 3 § i sin äldre lydelse tillämpas på de berörda koncessionsområdena.

5. Föreskrifterna i 12 kap. 7 och 8 §§ tillämpas beträffande årsrapporter och revisorsintyg för räkenskapsår som avslutas den 31 december 1998 eller senare.

På regeringens vägnar

BJÖRN ROSENGREN

Per Erik Lindeberg
(Närings- och handelsdepartementet)

³ Senaste lydelse 1998:665.

